

מ"ת 46922/05/12 - יעקב ברגר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט אריה רומנוב

מ"ת 46922-05-12

בעניין: יעקב ברגר

המבקש

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ב"כ המבקש: עו"ד אטיה

ב"כ המשיבה: עו"ד שניידר, עו"ד פס - פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשתו של המבקש להורות על "שחרורו" של רכב מסוג BMWX5 מ.ר. YGH30R (להלן: "**הרכב**") אשר נתפס על ידי המשיבה במקביל למעצרו של המבקש בתיק זה.

2. תמצית טענתו של המבקש היא, כי הרכב אינו שייך לו, וכי מטעם זה, ומטעמים נוספים, יש להורות למשיבה לשחררו, וזאת על מנת שיתאפשר להעבירו בחזרה לבעליו. המבקש תומך את טענתו באמצעות הצהרה מיום 18.12.13 שניתנה על ידי אדם בשם שמעון רייכמן (להלן: "**רייכמן**"), שלטענת המבקש הוא הבעלים של הרכב (ההצהרה, כך נראה, ניתנה על ידי רייכמן ממקום מושבו בארה"ב וצורפה ל"המשך תגובה בעניין הרכב" מיום 30.12.13). בהצהרתו טוען רייכמן, כי הרכב נרכש על ידו מחברת ליסינג בארה"ב עבור המבקש, שהיה עימו בקשרים עסקיים, תמורת 36 תשלומים של 2,500 דולר כל אחד. עוד טוען רייכמן, כי הסיכום בינו לבין המבקש היה, שאת התשלומים לחברת הליסינג יעשה רייכמן, וכי המבקש יחזיר לו עלות זו במסגרת התחשבנות שתיערך ביניהם אגב מיזם משותף שתוכנן בין השניים. רייכמן מוסיף וטוען, כי בעקבות מעצרו של המבקש המיזם לא יצא אל הפועל בסופו של דבר, וכי על כך יש לו דין ודברים עם המבקש. רייכמן מדגיש, כי כל התשלומים לחברת הליסינג שולמו על ידו בלבד, וכי הוא מוסיף לשלם עד היום וזאת על מנת לשמור על שמו הטוב ועל מצב האשראי שלו בארה"ב. אין חולק, כי הרכב יובא לארץ על ידי המבקש וכי הוא היה מצוי בשימוש. לטענת המבקש הרכב שימש אותו לתקופה קצרה בלבד של כארבעה חודשים, עד שנעצר. המבקש טוען עוד, כי עד למעצרו העביר לרייכמן תשלום חודשי עבור חברת הליסינג בסך של 2,500 דולר, ואולם מאז מעצרו הוא

הפסיק לשלם לרייכמן את התשלומים החודשיים בגין הרכב וזאת בשל היעדר יכולת כלכלית לעמוד בהם. על רקע זה, טוען המבקש, כי רייכמן הודיע לו שהוא צפוי לתבוע אותו בגין התשלומים אותם הוא נאלץ לשלם לחברת הליסינג. המבקש מוסיף ומציין, כי תוקפו של אישור ייבוא הרכב לארץ פקע עוד ביום 8.6.12, וכי למעשה כיום על הרכב אסור להימצא בישראל. במצב דברים זה טוען המבקש, כי יש להורות למשיבה לשחרר את הרכב ובכך לאפשר את הוצאתו מהארץ ואת העברתו לידי רייכמן שיחזירו לחברת הליסינג.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. עם זאת, המשיבה מסכימה שהרכב איננו בבעלות המבקש. טענת המשיבה היא, שהסכום ששילם המבקש לרייכמן עבור הרכב צריך להיות מחולט, וזאת משום שמדובר בכספים שהיו ברשותו ושהוא עשה בהם שימוש.

4. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ושקלתי בדבר, הגעתי לכלל מסקנה שיש לקבל את בקשת המבקש. דומה, כי אין חולק על כך שהזיקה הקניינית של רייכמן לרכב גדולה מזו של המבקש. במסקנה זו תומכות העובדה שכפי הנראה הרישום של הרכב בארה"ב הינו על שמו של רייכמן, והעובדה שרייכמן הוא זה שנשא ונושא לבדו בתשלומים לחברת הליסינג (רא' מסמכים שצורפו ל"תגובה חלקית לבקשת המשיבה למתן צו לסעדים זמניים", מיום 21.11.13). זאת, למעט תשלומים בודדים שהעביר ככל הנראה המבקש לרייכמן. במצב דברים זה נראה, שאין הצדקה להמשך תפיסת הרכב על ידי המשיבה. בהתייחס לטענת המשיבה ולפיה דין הסכומים שהעביר המבקש לרייכמן בגין הרכב להיות מחולטים, הרי שאין בטענה זו כדי למנוע את השבת הרכב לארה"ב. אוסיף ואומר, כי אין חולק על כך שכספים אלה אינם נמצאים כעת בידיו של המבקש, וכי, על פי הנתען על ידו, הוא אף צפוי להיתבע עליהם מצידו של רייכמן. לכל האמור יש להוסיף, כי מטבע הדברים, ככל שחולף הזמן ערכו של הרכב יורד, ולו בשל ירידת ערכם הטבעית של רכבים עם השנים. עוד יש לציין את העובדה שתוקפו של אישור ייבוא הרכב פקע עוד ביום 8.6.12, וכי עד ליום זה היה על הרכב להיות מיוצא מישראל.

5. **סיכום של דבר.** הבקשה מתקבלת. אני מורה, אפוא, למשיבה לפעול, בתוך 10 ימים, לשחרורו של הרכב ממקום החזקתו ולהעבירו לידיו של מר משה שוורץ, מס' ת.ז. 201569993 - אשר מצוין בהצהרתו של רייכמן כי הוא ממונה על ידו לטפל בענייני הרכב מטעמו - וזאת על מנת לטפל בכל הדרוש בהוצאתו של הרכב מהארץ והחזרתו לרייכמן. ב"כ המבקש מתבקש למסור לידי המשיבה פרטים ליצירת קשר עם מר שוורץ הנ"ל לצורך התיאומים הנדרשים.

6. **עניין אחר.** בקשתו של עו"ד גדליהו מיום 15.1.14 וכן העניין שהועלה על ידי עו"ד אטיה בתגובתה מיום 28.1.14, יידונו **ביום 17.2.14 בשעה 10.00.**

7. **המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.**

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ד, 30 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.